

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA NACIONALISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II □ NUM. 48

3 DE MARÇ DE 1923

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

DIRECCIÓ: MAR, 5, TELÉFON 808
REDACCIÓ: CENTRE REPUBLICA NA-
CIONALISTA, TELÉFON 801
VENDRELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

4 DE MARÇ DE 1874

CONTRIT el cort i tras mudada l'ànima, un altre any mes veiem quietosament depositarse damunt la llosa freda d'quells lliberals martres vilatans que han fet gloriosa, la tràgica data del 4 de març de 1874.

El nostre Camp sagrat guarda sa tomba i en ella lentament el seu repós s'entrega a la dolcesa mare de la terra i ens fa memorable la recordança de la seva heroica gesta de sublim abnegació, que sagna viva encara gravada en nostres cors.

El nostre campanar manté també senyals pregons de la jornada trista, que els nets d'aquells herois, amb llàgrimes dels pares tan han sentit contar... Son bales escupides que han fet la pedra històrica, com si al poble diguessin. Darrera nostre uns homes bregaren i moriren per tu vila que estimes com ells la llibertat.

La data ha quedat tristament inesborrable: Gravada al cor la portem tots aquells que la germanor ens ha fet fills d'un mateix vilatge. Gravada en pedra la deixaren aquells que com diu el nostre Valentí Carné, anaven a la brega, «enduts per la vilesa d'un carlisme sectari, essent la seva tasca cremar i assassinar...!»

Passaràn segles i tal volta arribi un dia que minvin les senyals i aquets records perdin un xic el seu relleu, pero per molt que els martres de aquesta data se sentin sepultats en l'obliança, mai podrà venir el dia en que la memoria del seu record quedi oblidada per complet del nostre poble, mentre aquest tingui consciència de quees un poble que estima la llibertat.

ELS ALCALDES DE R. O.

En Palau i Rabassó protesta contra els nomenaments d'alcaldes de R. O.

Copiem de l'extracte de l'Assemblea de la Mancomunitat celebrada el dimecres últim, les següents ratlles de «La Publicitat» :

El senyor Noguer rectifica i demana que els Municipis aprofitin les seves prerrogatives per a evitar que el Poder Central segueixi pertorbant la vida municipal de Catalunya, destituint els alcaldes elegits pels pobles i nomenant de R. O. persones sense cap prestigi a l'opinió, estenent-se amplemment a demostrar la il·legalitat dels nomenaments d'alcalde de R. O. Fa avinent la protesta unànime de tot Catalunya contra aquesta política centralista. Anuncia seguidament la presentació d'una proposició, demanant que l'assemblea en protesti enèrgicament i prega a tots els altres grups polítics que exposin el seu pensament referent a aquesta qüestió. Finalment el senyor Noguer llegeix aquesta proposició que someta a l'assemblea.

«Per tal d'evitar que pugut continuar aquesta abusiva intromissió del Poder Central en la vida dels Municipis, l'Assemblea, recollint un estat general d'opinió a Catalunya, acorda dirigir-se al Govern i als parlamentaris catalans, reclamant la reforma de la llei en el sentit de sotstraure al Govern la facultat de nomenar en cap cas ni en cap població, els alcaldes i presidents de les corporacions municipals.» En acabar la lectura és aplaudit pels senyors diputats i pel públic.

El senyor PALAU, en nom dels maurins, s'adhereix a les manifestacions del Sr. Noguer.

Ara compremem la presència encoratjadora del Sr. Palau en la Sala Consistorial el dia de la primera sessió d'Ajuntament presidida pel flamant alcalde de R. O. I ara compremem també perquè el òrgano de la coalició de las derechas del distrito de Vendrell el dia 17 del passat deia :

«També ha visitat al senyor alcalde (de R. O.) al seu despatx oficial, nostra volgut amic en Salvador Palau Rabassó, qui per expressa delegació del President de la Diputació provincial N. Anselm Guasch, i del ex-alcalde de Tarragona i diputat provincial per aquest districte En Josep Prat i Prats en nom propi com a Vice-president de la Comissió provincial, oferint-li la més incondicional cooperació oficial i particular, en tot quant fos precís pel desenroïllament de la vida municipal i social de la vila de Vendrell».

Tot era per a protestar tant punt arribes l'hora... Ves qui ho tenia de dir!

RAFALG

Nacionalisme

AVUI que l'obrer esta sedent de justícia i llibertat i que sembla preté guanyar el temps perdut en la consecució dels ambdós expresats desitjos, no crec per demes parlar, encara que d'una manera vaga, del Nacionalisme en el seu caire social.

L'obrer ha vingut essent victima de l'explotació del home per l'home i tractat poc mes que com a cosa, com a objecte, com a maquina, amb l'aventatge patronal, que si una maquina desgastada de tant treballar i de donar son rendiment a llur propietari, obliga a aquest ha adquirirne una altre li es forcós esmerçar part de son capital, mentre que quan l'obrer ha donat també son rendiment, en l'edat en que ses forces resten anul·lades per l'exces de treball, llavors el patró solament amb una excusa complimentosa i dient-li que no pot donar-li mes treball degut a qualsevol crisi de producció en te prou per a substituir-lo amb nous braços vigorosos que reforcin son treball.

Aixó que venim transcrivim mes que una injusticia es una inhumanitat en el veritable sentit de la paraula, ja que l'home que ha passat una vida fatigosa de treball constant, no sols té el dret en sa vellesa de gaudir de l'esforç de sa joventut sinó que mereix l'agraïment l'estima i el calor de tota una societat, si aquesta es te per justa i civilitzada.

Quant aquesta part dolorosa del complet abandó amb que s'ha tingut al obrer, durant tants anys i anys, ha sigut mirada per tots indiferentment, no te res d'estrany que l'organització obrera actual, hagi prés les mesures radicals que ha adoptat per a defensar-se i organitzar-se contra aquestes injustícies socials del que s'el fa victima i s'hagi deixat portar, encara que erroniamment, per teories d'internacionalisme comunista, deixant-se de tot quan representin valors indiscutibles de diferent só.

Un d'aquets valors indiscutibles es el nacionalisme, que ja avui es una doctrina amarada d'humanitat i una aspiració suprema de llibertat, i per tant es de creure que l'únic camí per a arribar a una plena compenetració humana, —ja que per arribar a l'internacionalisme, primer deu passar-se pel nacionalisme — es no menys—preuar aquest valor que porta en si tot el prenyat dels grans neguits i anhelaments

mundials. Pensem no pot haver-hi humanitat ni justícia sense gaudir amb tota amplitud de un règim de llibertat i fraternitat de pobles. Recordem també, obrers, que si Catalunya resta sota el domini d'altre raça, no seran factibles aquests ideals d'emancipació, puix no son possible els homes lliures on i hagi pobles esclaus.

Així, doncs recapacitant-ho bé, tinc la completa seguretat que a la fi vindran els obrers a les nostres fileres, car el nacionalisme no és revolucionari per sistema; ell atrau a tots els homes d'esperit liberal fills d'una pàtria oprimida, per a tots en acció conjunta, esclafar la carcassa podrida que ofega les ànsies vives dels homes i de les pàtries que lliures volen anar endavant.

ATHÓS

Existeix l'Estat? (*)

EXISTEIX l'Estat? Lleó Dugit ha dit: «Sens dubte l'Estat ha mort, o mes bé, està en camí de morir la forma romana, regalista, jacobina, napoleònica. que baix diferents aspectes, es una i sempre la mateixa forma d'Estat».

L'Estat ha mort allà on no s'ha renovat. Ha mort inclús en Anglaterra, on l'acord de prestar assistència a Polònia en la seva guerra contra Rússia ha quedat per complimentar per la disposició del laborisme de desacatar l'acord. L'Estat ha mort allà on no s'han constituït en poder efectiu les forces que responen als impulsos dels ideals que constitueixen les aurores vers on camina l'Humanitat. Però l'Estat espanyol no solament es un cos mort, sinó un cos corrupte. Un cos corrupte per estarmort i no estar enterrat. Qui s'atreveix a posar llur esperança en aquest Estat? No ha sabut resoldre els problemes lleus: el de les subsistències, el dels ferrocarrils, el de les escoles; ha fracassat tragicament en els problemes greus: el de Cuba, el de Filipines, el del Marroc. Com pensar que pot triomfar en un problema com el de Catalunya, que requereix idealitat i viralitat? No. L'Estat espanyol actual, impossibilitat de ser reab-

sorvit en un règim de democràcia i eficàcia, no pot ésser cap esperança per Catalunya. Qui esperi en ell es que no espera en Catalunya. A qui intereresi la forma actual de l'Estat espanyol, es que no li interessa la forma futura de Catalunya.

Hi ha hagut quelcom que hagi variat la comprensió i la disposició dels partits polítics adictees a la dinastia que regeix l'Estat Espanyol? Si hem de guiar-nos per les paraules, tal volta sí.

Des de Sagasta que en 1901, com a cap de Govern, parlant del regionalisme, digué:

«Aquesta paraula ja no es més que l'escaló, l'escambell, per a destruir la pàtria. Contra el regionalisme oposarà el Govern tots els mitjants, que li sien necessaris. En Espanya no hi han regions; no hi ha més que províncies. Si les lleis espanyoles no castigen com deurien el regionalisme, es perque els legisladors, en la época en que va fer-se el Còdig, no podien sospitar que hi hagues traidors dindre la patria. El Govern es proposa demanar a les Corts que votin noves lleis que castiguin com es degut aquest delict.»

Des de Sagasta que parlava aixís, als liberals que proposaren la ponència extraparlamentaria, que Cambó acceptava com a solució adequada a les exigències d'aquests moments, va en les paraules, un mon de diferència.

En les obres la difència no existeix. I la prova està en que la llei de jurisdiccions subsisteix, en que nomes es percibeix el problema quan aquest es manifesta d'una manera perillosa, i en que quan aquest es manifesta així, es considera unicament com un problema d'ordre públic, i en comptes d'encarrilar-lo per normes de justícia es pretent sols sofocar-lo per les armes. Per a els partits polítics dinàstics el problema català no existeix quan Catalunya calla; testimoni d'aixó, es que els lliberals que avui governen, en el Miting de Saragossa no feren ni referència a l'autonomia. Que sols adverteix en aquest problema quan Catalunya parla. I que quan parla no volen dialogar amb ella, sino que pretenen per mitjants violens retornar-la al seu silenci.

No existeix l'Estat. Esperar d'ell es habilitat política o es por a les modalitats que en altre ordre pogues tenir altre Estat, per a el que el problema de Catalunya fora fonamental.

MARCELI DOMINGO

(*) De la Conferència donada en l'Ateneo Enciclopèdic Popular, sobre «El nacionalisme d'esquerra».

Acte valent d'Afirmació Nacionalista

El gran miting del diumenge

Diuenge passat a la tarda tingué lloc en el «Centre Industrial» de nostra vila l'anunciat miting de front únic Nacionalista, en pro de la constitució de l'«Estat Catalá» que assoli un veritable exit, tant pels brillans parlaments dels oradors que feren us de la paraula com per la gentada que va assistir-hi, bellament compenetrada en el sentir esquerrá nacionalista.

Ocuparen la tribuna els Srs Ferret, Maciá, Dr. Riera i Puntí, Pou i Sabater, Pujol, Llangort, Duran i Albesa, Tolrá, Pla i Martorell.

El Sr. Ferret amb breus paraules obra l'acte i despres de fer una exposició sintética del fi que's persegueix, amb la constitució de l'«Estat Catalá», llegeix diferents comunicacions d'entitats adherinse al acte.

PELEGRI LLANGORT

Comensa el miting el conegut propagandista i valent escriptor de «La Tralla» En Pelegrí Llangort, qui amb mots verament emotius, dedica un cant, als romatics del ideal per a esser ells els únics que a través dels segles han portat algun be a l'humanitat i a la llibertat dels pobles.

Parla de l'independencia de Catalunya, i diu que res ens ha de fer que ens diguin separatistes quan res mes ens lliga a Espanya que el dogal del esclau, que passem encara per vergonya.

Demana la llibertat per a despres pactar amb qui millor ens convingui i enclou el seu raonament amb aquestes afirmatives paraules: Avui l'independencia dema la federació.

Segueix el seu discurs amb un vibrant caient patriótic social i acaba fent ressaltar que sé injusta es la dominació del home per l'home també ho es l'adels pobles pels pobles i que amb tots els ordres mes que una Catalunya lliure l'hem de voler que brilli en el cel de l'humanitat.

LL. PUJOL

Parla en nom de l'«Esquerra Catalana» i diu que quan un poble sofreig un esclavatge, el silenci es un crim de complicitat i que per aixó sent una joia verament enfortidora sempre que fá publicament la seva professió de fé pels pobles de Catalunya.

Dedica un extens elogi a la personalitat vivent de Catalunya baix els seus diferents as-

pectes, pronosticant que amb la seva independencia mes ha de creixe sa personalitat i sa grandesa i acaba remarcant que no sols per Catalunya, sinó pels catalans l'hem de volguer ben prompte redimida, que el mon quan passi un catalá pugui dir: Passa un home lliure.

POU I SABATER

El lider de les juventuts d'esquerra catalana comensa el seu parlament glosant d'una manera admirable el nacionalisme baix el punt de mira social fent ressaltar que si l'obrer no l'estima es perque el desconeix

Segueix el seu discurs fent notar que es precis de que els pobles es compenetrin per a despres federar-se i dient que aixó no es posible sense una base de llibertat i que per aixó mai creu que es pugui resoldre el dilema que presenta l'«A. B. C.» d'*Hermanos o extraujeros* (Dilema sigui dit amb perdo de la Llogica) sense una previa llibertat que ens permeti com a germans obrir els braços per a donar l'abraç.

Diu que en el nacionalisme catalá hi ha el punt de partida de tota llibertat i justiciá i que si sabem estimar aquets principis quan caigui un obrer catalá sabrem defensar-lo com a Catalá i com a home i que sols aixis comensarem a donar a Catalunya a l'Humanitat.

DURAN I ALBESA

En nom de la Federació Democrática Nacionalista endraça una ardida salutació a tots els catalans.

Esmenta el passat gloriós de Catalunya i el seu avenir esperançador i evoca per a que ajuntem el seu passat i el seu pervindre per a integrar a Catalunya com cal a les Nacions.

Glosa la gesta d'Indibil i Mandoni i diu que cal despertar en la raça aquell sentiment heroic que fa que els pobles tinguin el seu relleu gloriós dintre Historia.

Didica un cant fortament vibrant a l'ánima originadora de tota revolta patriá i diu que per aquesta cal que tots ens sentim amb l'ánim voluntari i predispost per si el destí ens envolla en ella, car davant d'Espanya, sense passar per aquesta dificilment podrem dir-nos catalans.

I després d'exposar la pràctica organització militaritzada que fomenta l'«Estat Català» acaba fent una crida plena d'ardència patriòtica a les juventuts nacionalistes i dient com a últimes paraules: Beneïda la sang que fructifica la terra i la fa lliure.

DR RIERA I PUNTI

Diu que ve en nom de la vella «Unió Catalana» i que nom d'ella i amb un admirable i mestriol rodeig saluda als catalans d'aquesta Catalunya de tants anys soterrada al esclavatge però que ressorgeix ja avui tan matrona com ans era.

Fa un estudi del nacionalisme i del nacionalisme impercalista i seguint serenament el seu discurs vers el dret de l'intencionalisme diu que com a catalans i com a homes no tenim necessitat de demanar permís a Espanya per a dirigir-nos al nom.

Canta els inquiets, els que viuen el neguit espiritual de tota ideologia i en aquets espera trobar-hi els dispossats a aconseguir sigui com sigui l'independència absoluta de Catalunya. Per ella acaba recomanant que tinguem fe en nosaltres mateixos car experiències ben recents de França i Lituània ens han ben demostrat, que quan se te raó, sobre el fet es crea la teoria.

FRANCESC MACIÀ

Al adelantar-se per fer us de la paraula l'honorable patrici En Francesc Macià, es saludat a peu dret amb una forta ovació

Mai des de la pèrdua de les seves llibertats, comensa dient, havia passat Catalunya una crisi tan aguda com la present i mai com avui te un gest tan definitiu que es la única esperança nostra, doncs ai, d'ella que es quedés encongida en la seva passivitat...

Exposa els motius per a creure que davant d'Espanya només se conquereixen les llibertats per la violència i que amb aquest extrem definitiu cal que no defugim si som bons patriotes d'anar a l'organització d'un exercit que planti cara a Espanya si aixís precisa ésser.

Diu que te una clara concepció de lo que es una guerra; que una guerra es un drama punyent de grandiositat i de defalliment, però que en aquest drama no sols i tenen valor les armes sino que hi tenen més valor encara les forces morals que les promouen. Per aixó compara lo que fora una guerra entre catalans lluitant per l'independència i espanyols que sols defensessin una causa de tirania i opressió.

Explana la conveniència d'anar a un front únic, deixant-nos de partidismes perjudicials com tant sovint surgen entre elements que van per una mateixa fi. En cita exemples. Parla després del enorme tribut que paga Catalunya a Espanya i amb aquest sentit la compara amb Belgíca i amb les primeres nacions del món, i acaba el seu parlament dient que encara que Espanya no fos lo que desgraciadament es, no més per la dignitat de Catalunya hauriem de ser separatistes i lluitar per la seva independència.

El Sr. Macià, com tots els oradors que foren fortament aplaudits en el transcurs i al final dels seus parlaments, es llargament ovacionat fins a obligar-lo a saludar varies vegades.

Sagetes

Tots els ideals generalment són bons i són humans. Els homes no ho són sempre i ben sovint els vexen o els desvien. Fem cas omís doncs d'aquests i alentem sempre animosos el flameig del ideal que noblement arbora nostre cor i així no confondrem la sublimitat dels uns amb la pobre mesquinesa dels altres.

Tots els catalans ens hem de sentir nacionalistes i com a nacionalistes i com a catalans propagar nostre Nacionalisme digne de tota estima i net de tota concupiscència.

Tots diem estimar la Pàtria... tots som aimants de Catalunya, però com en tots els amors terrenals molts són amants fervents i molts amants per conveniències personals.

No tothom és lo que voldria ésser, ni molts són lo que aparenten; quants n'hi ha que es diuen nacionalistes i democràtics i ho són només perquè enlloc més els han volgut.

El nacionalisme encarna tot el caracter, tot el sentir, tota la personalitat i tota la voluntat d'un poble, per aixó un poble mai hauria de voler que un home es digués nacionalista se li manca aquella honradesa i la moral aquella que vol acompanyada al seu bon nom.

NOCTAMBUL

VENTÓS

PASSA el Març com jovencel alegre i embriac, amb les robes voladisses...

Darrera d'ell udolant de ben lluy se sent el vent que baixant devastador de terres llegendàries, esperitat s'apropa... Trist udolar d'esgarrifosa fera dolorida, que presa d'una follia desesperada, devalla encrespada i xiulant com la serpentina rabiosa que enfellonida vol esbravar sa furia, brunzent terriblement desenfrenada.

Si jo sabés aclucar els ulls per a donar vida a les visions dantesques, el vent m'apareixeria un exercit ennuvolat de damnats esperits volant arrossegant arran de terra, que plorant tots alhora la seva fatalitat sinistre, vaguen impel·lits d'un pól a l'altre, sens reposar un sol instant de sa condemna tragicá, i que en la seva impotència es llensen furibunds de rebeldia amb ansies d'arrencar tot el que en la terra s'alça, per minorar els esgarrinyes de tant horrend suplici.

Pero amb els ulls oberts, el vent porta en si una épica grandiositat que espaventa al mon i a la mateixa serenitat eterna de la natura. Mireu-lo com s'emporta enllá, esquintsant i estimballant les nuvolades, com fa revoltar el mar, com fa cruxir les selves, com transporta les grans dunes del desert i escampa els monts gegants per l'ample llit d'arena; mireu-lo com al seu pas tremolen les montanyes, s'ageuen els pinars i fins les roques vives s'estimben pels abims de les valls fondes.

Quan passa ell, tot emmudeix porugament, que tant sols ell, sap arrencar de la pau i del silénci el gemec panteixós de sa epopeia immensa. No hi ha sagrat, ni força que el deturin; quan aixeca el seu clam fins sota arrel se sent sumoure el temple, gemega la campana i els cementiris s'arruleixen mes encara. dins el misteri de la solitud mes freda.

Solament l'home desaconhortat, que en l'esperit sent el pregon defalliment de les grans desventurances, dintre la llar tebiona, acota el cap, i es complau en sentir el torbellí implacable i arremolinador de la ventosa cólera... Tal volta perque sols una força sobrenatural podria arrabassar-li els neguits torturadors que li abrumen l'existència... tal volta perque el seu esperit anhela alliberar-se de l'esclavitut del cos, per a llensar-se al infinit i com el vent arrossegat el seu clamor de rebeldia, per a maleir furiosament la tragedia atzarosa de sa vida, continuament retuada...

FRANCESC ROSSETTI

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 27 DE FEBRER

Presidint l'Alcalde del Rei En Josep Soler, amb l'assistencia dels regidors Srs. Vidal, Guivernau, Ivern, Sanabra, Socias, Grau, Esvertit i Pagés, es dona obertura a la sessió llegintse i aprovantse l'acta de l'anterior.

Del despatx oficial són llegides dues instàncies demanant permisos per obres.

Seguidament es dona compte del projecte del presupost municipal actual examinat per la Comissió d'Hisenda, el qual s'aprova.

La presidencia exposa al Consistori que recaien el prop diumenge l'aniversari del 4 de març, de 1874, caldria disposar la celebració d'aquesta memorable data, acordant el Consistori que dita remembrança es porti a cap amb les celebracions acostumades, encarregant aquest assumpte a la Comissió corresponent.

El Sr. Guivernau en nom de la Comissió de Foment entera a la presidencia, que haventse presentat a l'Ajuntament, abans del seu nomenament, una instància sollicitant el trasllat del abeurador que es troba enclavat entre els carrers del Dr. Robert i La Estrella, haventse'n presentat una altre firmada per varis veïns dels mentats carrers demanant, que en cas de efectuar-se el mentat trasllat del abeurador, es substituïxi aquest per una font, examinades les dugues peticions i amb ànim d'atendreles, la Comissió de Foment te dictaminat, que es traslladi dit abeurador en l'encreuament de la carretera de Barcelona i del carrer del ferro-carril i que instali una font en el lloc conegut pels quatre cantons del carrer de l'Estrella.

L'Ajuntament acorda en principi aquest dictament, deixant aquest assumpte en mans de la presidencia, perqué faci les gestions oportunes per a veure si aquest es satisfactori als veïns firmants de les instancies mentades.

El Sr. Ivern pregunta si s'ha enviat l'adhesió acordada, a l'Ajuntament de Girona, per a elevar el recurs contenciós administratiu contra els nomenaments d'alcalde de R. O. i així mateix si s'han cursat els telegrams al Ministeri de la Governació i President de Ministres protestant també del nomenament d'Alcalde de R. O. en la nostra població.

La Presidencia contesta afirmativament i no havent-hi res mes a tractar, es dona per acabada la sessió.

ZADIG

Esportives

UNIO REDDIS SPORT DE REUS, 1. F. C. VENDRELL, 1

Tingué lloc aquest encontre en el camp del prime empatant a un goal. La forta ventada que feia impedir poguessin desenvolupar-se ambdós equips com era d'esperar. El partit va desenvolupar-se harmoniosament, essent ademés els visitants sincerament afalagats per part del equip Reddis del que en guardaran grata recordança tots quants prengueren part en aquesta bella anada.

Celebrem moltíssim la cordialitat existent entre els dos equips ja que aixís es com se conquereix aquella fraternitat esportiva tan volguda i desitjada.

El Vendrell va alineat a Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martín, Lleó, Mascaró, Aloy, Ibern i Cubota.

L'arbitratge imparcialíssim.

§

En el camp local estava anunciat un altre encontre entre el F. C. Sant Jaume i el segon local, siguent suspés per la forta tempesta de vent.

Per demà está anunciat un nou encontre en el camp local entre un quart equip del C. D. Europa i el primer local.

§

CICLISME

Sembla serà un fet que a la propera prova ciclista, «Volta a Catalunya», sa primera jornada acabi a nostra vila. Dit aconfeixement promet trobar per part de nostra vila un digne aculliment als organitzadors de dita prova i d'un modo extraordinari als concurrents de la mateixa.

Com sempre el Vendrell ha sabut correspondre als seus hostes, esperem novament lo mateix en la present ocasió.

§

DEL ESTADI VENDRELL

Prosegueixen intensament els treballs per la realització total de nostra Estadi, veient-se actualment coronats amb un falaguer éxit, no obstant recomanem novament a tots els bons aimants al esport i a nostra vila que acudeixin a inscriure's a l'emissió d'accions que nostre Centre esportiu te posades en circulació per la realització total de dit Estadi.

El no fer-ho, constitueix una manca de voluntat al nostre poble, ja que aquesta obra ha de ser obra voluntariosa de tots nosaltres.

BONSOMS

Noves i comentaris

Per demà diumenge, la Federació Republicana Nacionalista d'aquestes terres tarragonines te assenyalats dos importantíssims actes d'afirmació per a celebrar a Falset i a Reus, respectivament.

En dits actes hi pendran part els coneguts oradors nacionalistes En Manuel Miró Esplugas, En Ramon Nogués, el conseller de la Mancomunitat En Pere Lloret, l'ex-diputat En Marcell Domingo i els diputats senyors En Lluís Figuerola i En Julià Nogués.

Ambdós actes prometen veure's molt concorreguts,

■

Demà al matí en celebració de la data commemorativa del 4 de Març de 1874 tindrà lloc la manifestació que tant sentidament acostuma organitzar la nostra vila, per a retre tribut de recordança als gloriosos marfres d'aquesta data.

■

Tanmateix com en donavem compte en el número passat de RENAIXEMENT El Sindicat Agrícola amb la cooperació del Ajuntament d'aquesta vila celebrarà d'acord amb la Secció de Serveis Tècnics d'Agricultura un curs de vuit lliçons, qu'es celebrarà durant els dies del 10 al 18 de actual en la Sala de Sessions de nostra Casa Comunal.

■

REGISTRE CIVIL

Del dia 22 de febrer al 1 de Març

NAIXEMENTS : Cap

DEFUNCIONS : Magi Ramon Soler, de 68 anys, P. Pi i Margall 3; Jaume Mofa Mañé, de 15 anys, Cristina Alia 33; Maria-Elena Catalá Rovira, de 20 mesos, Masia Lleó; Joan Ivern Sonet, de 72 anys, Albiñana 14.

MATRIMONIS : Cap.

■

CAIXA DE CREDIT I ESTALVIS, VENDRELL

En les oficines socials del carrer de Salmorón n.º 13 ha quedat obert el pagament del cupó corresponent a l'any 1922 a raó de ptes. 4 per acció, que representa el 8 per cent anual lliure d'impostos, acordat en Junta general de accionistes celebrada el dia 25 del corrent.

També es canvien els resguardos provisionals de les accions de la 5.ª emissió del 30 de Juliol de 1922 subscrites, per els títols definitius.

Vendrell 3 de Març 1923. P. A. del Consell d'Administració—El President, Pau Palau.—El Secretari, Josep Aleu.

Llorens del Penedés

PER MOSTRA...

En aquets poble pagesiu i emplaçat dintre's conreus, que sab distingirse sempre per la seva activitat i voluntariós treball, avui dona la nota dintre's seus comarcans de comensar amb impuls decidit amb tota rapidesa un edifici propi per a Escoles de primera ensenyansa.

Al possessionarse l'actual Ajuntament de la direcció del poble, va trobarse ja sense local (doncs finja el contractat plaç de lloguer) per a la classe de noies, quedant unicament i amb totes les deficienciés, el local migrat per a la classe de nois.

Reconeguts tots els pocs departaments de quins disposa el poble en les contades cases que hi havia dispossables, no fou possible trobar un local capaç per a traslladar la classe d'ensenyança; i davant d'aquet cas greu i urgent, l'Ajuntament d'acord amb la junta de Vocals Associats determiná procedir, apressadament, a la construcció de un edifici escolar.

Per a lograr tal obgete s'acordá construirles per compte propi, sense subvenció del Estat, doncs no eren temps molt propis per a entretenir-se en expedients, formulismes i tramits interminables, sinó que calia obrar en catalá, amb poques parsimónies; de dit i fet.

Amb aquest determini, va planejarse seguidament el projecte d'escoles, de planta baixa, i amb classe per a els dos sexes. Es tantejá el corresponent pressupost sometentlo a la aprobació superior. no comptant amb altre mitjá d'ingrés que en

un repartiment extraordinari per entre tots els veïns i contribuents de la població.

Per a reunir fondos per a la construcció abans de tindre efecte l'esmentat repartiment, va obrirse una subscripció pública i voluntaria de cent accions de cent pessetes cada una, fixant, per mitjá de bandols, les condicions d'amortització i interessos.

I... trist es tindreu que fer public... Per atenció al progrés, a la cultura i a la instrucció, el resultat d'aquella subscripció voluntaria oberta amb la atenció posada preferentment sobre els nostres majors contribuents veïns de la població fou tant vergonyosament negatiu que nos recollí ¡NI UNA PESETA!...

Redreçant-nos de tot defalliment davant d'aquest poc estimul per una obra que significa la construcció del Temple d'el avenir d'un poble per a portar aquesta a terme s'ha fet necessari cercar l'auxili económic de fills absents de la població quins bonament han cooperat en aquesta obra junt amb l'Ajuntament en massa, que realitza esforços titànics per a no interrompre la projectada construcció!...

Podriem ara seguir fent el comentari i conceptual als *bons vehins* que s'aludeixen, pró la narració per si sola, ja es porta l'apreciació mental de cada u, cal sols que recordem l'adagi, preguntant. Si *un butó sol ja sobra per a mostra*, ¿que resultarà d'aquest... que per el seu tamany sembla un butó de carro?...

P. R.

IMPRESA CLARET. — GUIMERÁ, 18. — VILAFRANCA
TELÉFON 273

 Anton Jordana Lamich
**LLIBRERIA I CENTRE DE
SUBSCRIPCIONS**

Representant de l'Impremta Josep
M.ª Recasens, de Montblanch.

SANTA COLOMA DE QUERALT

CLARET
IMPRESA,
LLIBRERIA

Teléfono 273

Vilafranca